KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 7 november 1986 door de Gemeenschapsminister van Gezin en Welzijnszorg verzocht haar, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve "betreffende de boekhouding, de jaarrekening en het rekeningenstelsel voor de voorzieningen erkend in het kader van het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten", heeft op 14 november 1986 het volgend advies gegeven :

1. Gelet op de korte termijn die hem werd toegemeten (drie dagen), alsmede op de omvang (67 bladzijden) en het technisch karakter van het ontwerp, heeft de Raad van State zich tot een summier onderzoek moeten beperken. Hij heeft zich des te meer gerechtigd geacht zijn aandacht vooral toe te spitsen op de andere dan de louter boekhoudkundige aspecten van het ontwerp, daar uit een bij de adviesaanvraag gevoegde nota blijkt dat het ontwerp werd voorgelegd aan de Commissie voor boekhoudkundige normen (opgericht bij de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding en de jaarrekening van de ondernemingen) en er met het advies van die Commissie rekening zou zijn gehouden.

2. De term "voorziening(en)" - die in het ontwerp veelvuldig voorkomt - wordt in twee betekenissen gebruikt : enerzijds, in de betekenis waarin de term ook wordt gehanteerd in de regelingen die model hebben gestaan voor de thans ontworpen regeling (nl. de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding en de jaarrekening van de ondernemingen en haar uitvoeringsbesluiten van 8 oktober 1976 en 12 september 1983) (in het Frans : "provisions"), en, anderzijds, als verzamelterm voor de inrichtingen, tehuizen en diensten die, met toepassing van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967 tot instelling van een Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten, werden erkend (artikel 1 van het ontwerp).

Die handelwijze - ook al hebben de stellers van het ontwerp de voorzorg genomen te spreken van "erkende voorziening(en)" telkens het gaat om voorzieningen in de tweede betekenis - komt uiteraard een vlotte leesbaarheid van de teksten niet ten goede. Een treffend voorbeeld daarvan biedt bv. het vijfde lid van artikel 25 van het ontwerp.

.../...

Het verdient derhalve aanbeveling, zo mogelijk, voor de twee onderscheiden begrippen die men op het oog heeft, ook twee onderscheiden termen te gebruiken.

3.1. Daar het ontwerp een meer specifieke rechtsgrond vindt in het koninklijk besluit waar het tweede lid van de aanhef naar verwijst, kan de eerste aanhefverwijzing beter worden geschrapt.

3.2. De redactie van de derde en de vijfde aanhefverwijzing kan worden vereenvoudigd door inzonderheid te verwijzen naar de bepalingen van de aldaar vermelde besluiten die door het ontwerp worden opgeheven (artikel 47), vermits het dan niet nodig is de wijzigingsbesluiten te vermelden die alleen maar op andere bepalingen betrekking hebben.

Men stelle respectievelijk de derde en de vijfde aanhefverwijzing als volgt :

"Gelet op het koninklijk besluit van 30 maart 1973 tot bepaling ... ten laste van de openbare besturen, inzonderheid op Titel III, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 17 december 1973 en 12 juni 1978;

...

Gelet op het ministerieel besluit van 18 juni 1975 tot bepaling ... die onder het stelsel van het semi-internaat werken, inzonderheid op Titel III;".

3.3. De verwijzing naar de voorbereidende beslissing van de Vlaamse Executieve van 5 november 1986 is overbodig en kan alleen maar verwarring stichten.

.../...

4. Het ware duidelijker en correcter artikel 1 als volgt te stellen : "... de inrichtingen, de tehuizen en de diensten, die erkend zijn met toepassing van het koninklijk besluit nr. 81 van 10 november 1967 tot instelling van een Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten. Ze worden ...". Het opschrift van het ontwerp passe men aan in dezelfde zin.

5. De Raad van State gaat ervan uit dat, waar artikel 43 van het ontwerp de Gemeenschapsminister bevoegd voor het gehandicaptenbeleid belast met het organiseren van het toezicht en de controle op de boekhouding van de erkende inrichtingen, tehuizen en diensten, zulks geen enkele delegatie van verordenende bevoegdheid ten aanzien van die inrichtingen, tehuizen en diensten impliceert.

6. Artikel 47, 1°, verbetere men als volgt : "... openbare besturen, gewijzigd bij de koninklijke besluiten van 17 december 1973 en 12 juni 1978, wat betreft ...".

7. Het ware juridisch juister in artikel 48, tweede lid, te stellen dat de bevoegde Gemeenschapsminister "een (voorziening) voor de duur van één jaar van de toepassing van (het) besluit kan vrijstellen" dan te bepalen dat hij "voor een erkende (voorziening) de inwerkingtreding van (het) besluit met één jaar (kan) uitstellen".

.../...

8. Er dient te worden opgemerkt dat de verwijzing II.H die op bladzijde 28 van de bijlage wordt vermeld bij de onderrubriek "649 Als herstructureringskosten geactiveerde werkingskosten", aan geen enkele van de op bladzijde 3 van de bijlage in het schema van de resultatenrekening vermelde rubrieken beantwoordt. Dat gebrek aan overeenstemming moet vanzelfsprekend worden weggewerkt.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : P. VERMEULEN, voorzitter,

J. NIMMEGEERS, staatsraden,
W. DEROOVER,

Mevrouw : F. LIEVENS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. E. HAESBROUCK, adjunct-auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. P. VERMEULEN.